

Lupul

Dorurot

De-atâtea nopți aud cum urlă,
Un câine lup în capul meu,
Cu el strămoșii mei s-adună,
De urlă toți ,aud doar eu.
Șirag de vise ne-mplinite,
Secrete mari ,nasc din adânc,
Iubiri ,speranțe năruite,
Revin crescute,lung urlând.
E pace-apoi,mă strig cu gândul,
Nu urlă lupi,nu bate vânt,
Nu-s nicăieri,zboară cuvântul
Din cer napoi către pământ.
De atâte nopți cad într-o sumbră,
Tristă părere că nu sunt,
Și că mi-adun vocea lugubră
Urmașii mei să-i înspăimânt.